

BỨC TRANH

Hoavouu sửa-tâm

Ranga là một họa-sĩ tài ba siêu-việt, vẽ được rất nhiều bức tranh kiệt-tác đáng ghi nhớ, khiến cho ai ai cũng đều khen-ngợi.

Họa-sĩ Ranga có rất đông học-trò theo học, một trong số đó, có Rajeev là một đệ-tử có tài nhất, chăm-chỉ, sáng-tạo, nên anh ta tiếp thu nhanh hơn so với các bạn đồng môn khác, nên được họa-sĩ Ranga rất lấy làm hài lòng về Rajeev.

 Vào một ngày kia, sau bao nhiêu cố-gắng, Rajeev được sư-phụ gọi đến bảo: "Ta rất tự-hào về những tiến-bộ mà con đã đạt được. Bây giờ là thời-điểm con phải làm bài thi cuối cùng, trước khi ta nhận con thật sự là một họa-sĩ tài-năng. Ta muốn con vẽ một bức tranh mà ai cũng phải thấy đẹp, và phải khen ngợi con".

 Rajeev vâng lời sư-phụ, về phòng làm việc ngày đêm trong nhiều ngày liên tiếp, và đem trình lên cho sư-phụ Ranga một bức tranh tuyệt-diệu. Sư-phụ xem qua rồi bảo: "Con hãy đem bức tranh này đặt ở quảng trường chính, để tất cả mọi người có thể chiêm-ngưỡng. Con hãy viết bên dưới bức tranh rằng, tác-giả sẽ rất biết ơn nếu bất cứ người nào có thể chỉ ra bất cứ sơ-suất nào của bức tranh và đánh một dấu X ngay vào chỗ lỗi ấy."

Rajeev làm đúng theo lời thầy: đặt bức tranh tại quảng trường lớn với một thông-diệp đề-nghị mọi người chỉ ra những sơ-suất trên bức họa bằng dấu X.

 Sau hai ngày, sư-phụ Ranga bảo Rajeev ra đem bức tranh về. Rajeev rất lấy làm thất-vọng khi nhìn thấy bức tranh của mình đầy những dấu X. Nhưng thầy Ranga thì tỏ ra rất bình-tĩnh và khuyên Rajeev đừng thất-vọng, phải cố gắng hơn nữa. Rajeev vẽ một kiệt-tác khác, lần này thầy bảo phải thay đổi thông-diệp bên dưới bức tranh. Thầy Ranga bảo phải để sơn màu và cọ ngay bên cạnh bức tranh ở quảng trường, và đề nghị mọi người tìm những chỗ sai trong bức tranh và vui lòng sửa chúng lại bằng những dụng-cụ đã có để sẵn kế bên.

Hai ngày sau, khi lấy bức tranh đem về, Rajeev rất vui mừng vì nhìn thấy bức tranh không bị sửa một chỗ sai nào cả, và lấy làm hành-diện đem trình lên sư-phụ Ranga nhận xét.

 Thầy Ranga nhìn bức tranh và nói: "Hôm nay con đã thành-công rồi. Bởi vì, nếu chỉ thành-thạo về mỹ-thuật không mà thôi thì chưa đủ, mà con còn phải biết rằng, con người ta bao giờ cũng đánh giá bừa-bãi ngay khi có cơ-hội đầu tiên, cho dù họ chẳng biết gì về điều đó cả. Nếu con luôn luôn để cả thế-giới đánh giá mình, con sẽ luôn thất-vọng. Vì con người thích đánh giá kẻ khác mà không nghĩ đến trách-nhiệm hay sự nghiêm-túc gì cả".

Những người đã đánh dấu X lên bức tranh đầu tiên của con, vì họ không có trách-nhiệm gì mà lại cho đó là việc không cần phải động não. Nhưng đến khi con đề-nghị họ sửa những sơ-suất đó, thì không có một ai làm cả, vì họ sợ bị lộ-tẩy về hiểu biết - là những thứ mà họ có thể không có. Nên họ quyết-định lờ đi là hơn. Cho nên, những thứ mà con phải vất-vả để làm ra được, thì đừng dễ-dàng để bị ảnh-hưởng bởi sự đánh giá của kẻ khác. Hãy tự đánh giá lấy mình trước. Và tất nhiên, cũng đừng bao giờ đánh giá người khác một cách dễ-dàng.

CÓ MỘT NGÀY...

Có một ngày chợt biết

Người tha thiết yêu người

Biển bao la xanh biết

Ôm trọn ánh mặt trời...

Gió khơi nguồn thơ nhạc

Ru em ngủ tròn đêm

Trăng vàng soi bàng bạc

Anh ngồi hát bên em.

Có một ngày đẹp nhất

Loài người thật yêu nhau

Chim câu lượn quanh đất

Mừng Chúa giữa trời cao...